



Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztfálvozás

9.439

Szerző:

Cím: Kelenföldön minden csendes...

Forrás:

Magyarország

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. sz. 23. sz.

nyomda 1920

Kelenföldön minden csendes...

Néptelen az állomás — Ma este Bicskéig megindul a forgalom — A milimárik már hozzák a tejet Budaörsről

— A Magyarország tudósítójától —

A kelenföldi állomáson ott ülök a főnök mellett, mikor jelentik telefonon, hogy ma este Bicskéig indul meg a forgalom. Kint az alkonyodó pályaudvaron katonavonat áll, ma már a tizedik, indul Bicske felé. A kelenföldi villanytelep felé önkéntesek fujják az ujjuk hegyét, kiskabátban dideregnek, topognak, köröttük ládák, kofferek, cók-mók és leányok, akik valami bucsuzásra várnak. Ki zsemlyéért, ki almáért fut, egy alezredes jobbra-balra figyelmezteti a nyugtalan sereget:

— Ne menjetek messzire, mindjárt indul a vonat!... A napos!... Hol a napos?

Közben az utcán dübörögnek a villamosok, az utasok belebujnak a lapokba s ha valaki elkezd mosolni, közelebb húzódnak hozzá. Egy munkás ma este döntő ütközetet jósol. Kézitusákról mesél, egy budaörsi asszony Manlicher-golyót mutogat. A villamos végállomás körül gyümölcsösök, szőlősköfák mérgeskednek, két nap óta nyakukon maradt a por

téka. Az állomás épületében még tábornok egy kapitánnyal. A tábornok a harmadosztályú váróteremben is tisztelőt az egri zászlóalj díszmenetben jövő levegőt lehet szívni, mert nincs utas. Nult el, aztán azonnal felfejlődtek. Ugyan Kelenföld ma néptelen, mióta golyók akkor a 18-ik vágány mentén rajvonilverdesték a házak tetejét, megdermedtben fejlődött fel a kelenföldi száraz élet. A puskatüz, amelyet Ostenburg zad és rohamléptekben menek szembe katonái vasárnap reggel zudítottak az Ostenburg rajvonával. állomás felé, egészen kiforgatta az egyszerű embereket.

A kelenföldiek nem láttak királpárti katonát. Az a hír terjedt el, hogy vasárnap reggel egész vonat királpárti katonára jött be. Ostenburg Budaörsről reggel 5 óra 30 perckor telefonált, hogy most indít két katonavonatot s egy percig sem szabad feltartóztatni. Az ő parancsát egy őrnagy vette át, aki nyomban felhívta a budapesti katonai parancsnokságot és jelentette, hogy Ostenburg ezredes két katonavonatot szabad elvonulását jelezte. Mit csináljon?

A parancs így szólt:

— Vonuljon vissza Sósfürdőig, ha a vonattal nagyobb erő érkezik és ott foglaljon állást.

Erre azonban nem került sor, mert két óra tájban a kelenföldi lankákon feltűntek az Ostenburg-rajvon szuronyai. Ugyanakkor befutott a pályaudvarra az egri ezred egy zászlóalja, amelyet a honvédelmi miniszter rendelt Budapestre. És jött egy magányos mozdony Budaörs felől, rajta Hegedűs Pál

Ekkor kezdődött el a leyes szolgálati harc. A golyók százával röpültek a pályaudvar felé. A kis újságfülké mellett, a perrenon diskurált az a huszárkapitány, akit egy golyó bokán sebzett meg. Bebecgett a rendőrszobába s a padló minden lépésénél véres lett.

Ma már felsurolták a padlót. Ahogy sötétedik, egymásután jelentik, hogy indulnak a téhervonatok. Egy sereg vasuti munkás a raktárból kezdi kihordani a két nap óta itt heverő tejes köcsögöket. Budaörs felől egy katonára jön a sinak mellett. Körülfogják, törli a homlokát. Torbágyi fiú, még ma reggel 8 órakor látta a királyt. Akkor ment ki a vonata, mikor az első gránát lecsapott a pályaudvarra.

— Előzetesen, mondja a fiú, huszárok jártak a faluban. A községházán felszólították a katonák parancsnokát, hogy öt perc alatt vonuljanak ki a faluból, mert ha nem: a tüzérség löni fog. Azzal megfordultak s alig vágattak el az utolsó ház mellett: lehullott az első gránát.

— Akkor sípolt éppen a király vonata.